

Традиционална транскрипција

Не вежбамо класичну, већ само традиционалну транскрипцију, која подразумева фонетско стање у српскословенском језику од 15. века.

1. бележи се вокализација полугласника /а/
2. јат је /е/
3. јери је /и/
4. чувају се групе /шт/, /жд/
5. чува се полугласник у предлозима и префиксима посталим од предлога
възнесениѣ /вазнесеніје/
6. чува се полугласник испред суфикса -ски, -ство множество /множаство/
7. чува се полугласник у заменици *вас* и њеним дериватима
8. посебну пажњу треба посветити секундарном полугласнику, који
графијско-ортографски систем често не бележи вѣтрѣ /ветар/
молитвенникъ /молитавник/
9. чува се вокално /л/
10. /л/ на крају слога не прелази у /о/ рекль /рекал/
11. чува се група /чр-/ (/чрн/, /чрево/)
12. у заменици остаје иницијално /чт/, транскрипција је /что/
13. врши се једначење сугласника по звучности
14. врши се упрошћавање сугл. група
чува се иницијално /и/ у примерима типа нѣковѣ /ијаков/
15. у грцизмима треба водити рачуна о меким гласовима кнрь /ћир/ герѣваснѣ
/ђервасије/

Видети више о транскрипцији српскословенских текстова у Историји српске ћирилице П. Ђорђевића, од 204. стране.